

וְאַתָּעֲרוּ בְּחִדָּא, וְסַלְקֵיּוּ בְּזֹוֹגָא לְרַקִיעָא אַחֲרָא. וְעַל
דָא תִּגְינֶן, אִיתָ קֹול דְסַלִיק קֹול, וַמַּאי אַיְהוּ. הַהוּא
קָלָא דְתִקְיעָתָא דִיְשָׁרָאָל דְתִתְתָּא.

**וְכִיּוֹן דְמַתְחָבֵרָן כֵל אַיִנְיוֹן קָלִין דְלִתְתָּא, וְסַלְקֵיּוּ
לְהַהּוּא רַקִיעָא עַלְאָה דְמַלְבָא קְדִישָׁא
שָׁאָרִי בֵיה, מַתְעַטְרָן (ס"א פְתַעַטְרָן) בְלָהּוּ קְמִי מַלְבָא,
וּבְדִין פּוֹרְסָנוּן רַמְיוֹן וּכּוֹרְסָסִיא אַחֲרָא דִיעָקָב
קָאִים וְאַתְתָּקָנוּ.**

עַל דָא אַשְׁכָּנָא בְסִפְרָא דָרְבָה הַמִּנוֹנָא סָבָא,
בְּאַיִנְיוֹן צְלוֹתִי דָרָאשׁ הַשָּׁנָה, דְהּוּה אָמָר,
צְלוֹתָא וְקָל שׂוֹפָרָא (הַהּוּא קֹול) דְאָפִיק הַהּוּא זְבָה,
דְאַשְׁתַבָּח מְרוֹזָה וּמְנַפְשָׁה בְהַהּוּא שׂוֹפָרָא,
דְהַהּוּא קֹול סְלִיק לְעַילָה. וּבְהַהּוּא יוֹמָא קִימָיוֹן
וּמְשַׁתְבָּחֵי מַקְטָרָגִין לְעַילָה. וּבְדִ סְלִיק הַהּוּא קָלָא

לשון הקודש

יעקב עומדר ומתקנן, ועולים בוועג לרקייע אחר. ועל זה שנינו, יש קול שמעלה קול, ומה הוא? אותו הקול של תקיעתם של ישראל של מלטה. ובין שפתחררים כל הקולות הללו של מלטה ועולים לאוטו רקייע עליון שהמלך הקדוש שורה בו, מתעטרים (נעדים) בלאם לפניו מלך, ואו הפסאות עולים, וכפוא אחר של

דְשׁוֹפֵרָא, בְלָהִי אֲתַדְחִין קָמִיה, וְלֹא יָכְלֵין לְקִיְמָא.
וְבָאָה חֹלְקִיהוּן דְצַדִּיקִיא, דִינְדַעַן לְבָזּוֹנָא רְעוֹתָא
לְקָמִי מְאִירִיהוּן, וַיַּדְעַן לְתַקְנָא עַלְמָא בְהָאי יוֹמָא,
בְקָל שׁוֹפֵרָא. וְעַל דָא כְתִיב, (תהלים פט) אֲשֶׁרִי הָעָם
יוֹדֵעַ תְרוֹעָה. יוֹדֵעַ, וְלֹא תַזְקֵעַ.

בְהָאי יוֹמָא, בְעֵי עַמָא לְאַסְטַכְלָא בְבָר נַשׁ שְׁלִימָם
מִכְלָא, דִינְדַע אַרְחוֹי דְמַלְכָא קְדִישָא, דִינְדַע
בִּיקְרָא דְמַלְכָא, דִיבְעֵי עַלְיִיהוּ בְעִוָתָא בְהָאי יוֹמָא.
וְלֹזְמָנָא קָל שׁוֹפֵרָא בְלָהִי עַלְמָין, בְבָזּוֹנָה דְלָבָא,
בְחַכְמָתָא, בְרַעֲוָתָא, בְשְׁלִימָו. בְגִינַן דִיסְתַלְקָה דִינְגָא
עַל יְדוֹי מַן עַלְמָא. וַיַּזְרַעַן דְשְׁלִיחָה דְלָהָזָן לֹא
אַשְׁתַבָח כְּדַקָא יָאָות, דָהָא חֹבֵי עַלְמָא (עַמָא) אֲתִיָן
לְאַדְבָרָא בְגִינִיה. דָהָא הוּא דְכִתִיב, אָם הַפְּהָנוֹן
הַמְשִׁיחָה יְהִיטָא, דָהָא שְׁלִיחָה דְכָל יִשְׂרָאֵל, לְאַשְׁפָתָה
הָעָם הוּא, בְגִינַן דִדִינָא שְׁרִיאָא עַלְיִיהוּ.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

אותו קוֹל הַשׁוֹפֵר, בְלָם נְדָחִים לְפָנָיו וְלֹא
יִכּוֹלִים לְעַמְדָה. אֲשֶׁרִי חַלְקָם שֶׁל הַצְדִיקִים
עַלְיִהַם בְקַשָּׁה בַיּוֹם הַזֶּה, וְלֹמְדָן קוֹל שׁוֹפֵר
בְכָל הַעוֹלָמוֹת, בְכָבוֹנָת הַלְבָב, בְחַכְמָה,
שִׁירְדָעִים לְתַקְנוֹן עוֹלָם בַיּוֹם הַזֶּה בְקוֹל
שׁוֹפֵר. וְעַל וְהַפְתּוּב, (תהלים פט) אֲשֶׁרִי הָעָם
יוֹדֵעַ תְרוֹעָה. יוֹדֵעַ, וְלֹא תַזְקֵעַ.
בַיּוֹם הַזֶּה צָרִיךְ הָעָם לְהַסְתַבֵּל בָאָדָם
שְׁלִים מִפְלָל, שִׁירְדָע אֶת דָרְכֵי הַמֶּלֶךְ

ובְּכֵד שְׁלִיחָה הוּא זֹבֶחֶת כְּדָקָא יִאָוֶת, זֹבֶחֶת אַיִּנוֹן עַמְּאָה, דֶּבֶל דִּינְיוֹן מִסְתְּלִקְיָן מִגְּיָהוּ עַל יִדְיָה, כָּל שְׁבֵן בְּהַנְּאָה, דַּעֲלִיה מִתְּבָרְכָּן עַלְיאִ וִתְּתָאִ.

אמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר, וַיַּעַל דָּא, בְּהַן וַלְלוּי עַד לֹא יִסְלַק לְפַזְלָחָנָא, בְּדָקָיָן אַבְתָּרִיה, וַיַּדְעַיָּן אַרְחוֹי וַעֲזָבָדוֹי, וַאֲי לֹא, לֹא סְלִיק לְפַזְלָחָנָא, וּבָנָה בְּסִגְנָה דָרְיוֹן לְמִידָן דִינָא.

וַאֲי אַשְׁתַּבְחַ בְּדָקָא יִאָוֶת, יִהְבִין עַלְיהָ חִוְמָרָא דְמִקְדָּשָׁא. וַאֲי לֹא, לֹא סְלִיק לְפַזְלָחָנָא. הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (דברים יג) וַלְלוּי אָמָר תְּפִיךְ וַאֲוֹרִיךְ לְאִישׁ חַסִּיךְ. מִפְנֵי מָה זֹבֶחֶת (אֶחָר) לְאוֹרִים וְלְתָמִים, וְלִמְפָלָח פַזְלָחָנָא. הַנּוּ אָוּמָר (דברים יג) אֲשֶׁר גַּסְיָתוֹ וְגוֹ. הַאָוּמָר לְאָבִיו וְלְאָמוֹ לֹא רְאִיתָיו וְגוֹ. וּבְיַיִן דְאַשְׁתַּבְחַ בְּאַלְיָן דְרָגָיו, בְּדָיָן יוֹרוֹ מִשְׁפְּטִיךְ לִיעַקְבָּ

לשון הקידוש

שַׁהֲוָא שְׁלִיחָם שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל – לְאַשְׁמָתָה הָעַם הוּא, מִשּׁוּם שְׁהָדִין שׂוֹרֵה עַלְיָהָם. זְבַשְׁחַשְׁלִיחָת הוּא צַדִּיק בָּרָאֵי, אֲשֶׁר הָעַם, שֶׁבֶל הַדִּינִים מִסְתְּלִקִים מִמֶּם עַל יָדוֹ, כָּל שְׁבֵן הַבָּהָן שְׁעָלָיו מִתְּבָרְכִים עַלְיוֹנִים וְתְּהִתְנוּנִים. אָמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר, וַיַּעַל וְהָ, בְּהַן וַלְלוּי טָרַם שִׁיעַלָּה לְעַבּוֹדָה, בּוֹדְקִים אַחֲרִיו, וַיַּדְעַיָּם הָרְכִי וּמַעֲשָׂיו. וְאֵם לֹא, אֵינוֹ עַולָּה בְּדָרְגוֹת הַלְּלָגִי, אֵו – יוֹרוֹ מִשְׁפְּטִיךְ

וְגוֹ', יִשְׂמַיו קְטוּרָה וְגוֹ'. לְשֶׁבֶא רִגְזוֹא, וְלִזְמַנָּא שְׁלַמָּא. וּכְלִיל עַל מִזְבְּחָה, בְּגִין דִּיתְבְּסָמוֹן פָּלָא, וַיְשַׁתְּבָחוֹן בְּרַכָּאָן בְּכָלָהוּ עַלְמַיִן, כְּדִין (דברים ל' בָּרָךְ י' חִילּוּ וְגוֹ').

וְאִם בָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְגַעֲלָם וְגוֹ'. (וַיִּקְרַא ד' רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתָח, יִשְׁעִיה ל' נְשִׁים שְׁאַגְנּוֹת קְמַנָּה שְׁמַעַנָּה קְוַלִּי וְגוֹ'). בַּמָּה אִת לֵיה לְבָר נְשָׁה, לְאִסְתְּבָלָא בַּיִקְרָא דְמָאִירָה, בְּגִין דִישְׁתְּבָחָה בְּרִיה שְׁלִים קְמִיה קְדֵשָׁא בָּרִיךְ הוּא, דְבָר בְּרָא קְדֵשָׁא בָּרִיךְ הוּא לְבָר נְשָׁה (דף יט ע"א) בָּרָא לֵיה שְׁלִים, בַּמָּה דְאַתְּמָר, (קהלת ז') אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת הָאָדָם יִשְׁר וְגוֹ'. אֶת הָאָדָם דָבָר וְנוֹקְבָא. וְנוֹקְבָא אִתְבְּלִילָת בְּדִכּוּרָא, וְכַדִּין יִשְׁר בְּתִיבָּה. לְבָתָר וְהַמָּה בְּקַשׁו חִשְׁבָּנוֹת רַבִּים.

לְשׁוֹן הַקוֹדֵשׁ

לְיעַקְבּ וְגוֹ', יִשְׂמַיו קְטוּרָה וְגוֹ'. לְשַׁבֵּד אֶת שִׁימְצָא בְּרִיה שְׁלָמָה לְפָנֵי הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הָאָהָרָן וְלִזְמַן שְׁלוּם. וּכְלִיל עַל מִזְבְּחָה, בְּרִי שְׁהַבְּלִיל יִתְבְּשָׁמוּ וַיִּמְצָאוּ בְּרָכוֹת בְּכָל הָעוֹלָמּוֹת, אֹ – בָּרָךְ ה' חִילּוּ וְגוֹ'.

וְאִם בָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְגַעֲלָם וְגוֹ'. רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתָח, יִשְׁעִיה ל' נְשִׁים שְׁאַגְנּוֹת קְמַנָּה שְׁמַעַנָּה קְוַלִּי וְגוֹ'. בַּמָּה יִשׁ לוּ לְאָדָם לְהַתְּבֹgn בְּכָבְוד רַבּוֹנוֹ, בְּרִי

תֵּא חֹזֵי, מִנוּקֶבָא דְתַהוֹמָא רְבָא עַלְאָה, אֲשֶׁתְכַחַת
הַד נִזְקֶבָא רְזִיחַתָּא דְכָל רְזִיחֵין, וְהָא אֲזָקִים נָא
לִילִית שְׁמָה. וְהִיא אֲשֶׁתְכַחַת בְּקִדְמִיתָא לְגַבֵּי אָדָם.
וּבְשֻׁעַתָּא דְאַתְבָּרִי אָדָם, וְאֲשֶׁתְלִים גּוֹפִיה, אֲזָדְמָנוּ
עַל הַהְוָא גּוֹפָא אֶלְף רְזִיחֵין מִסְטָרָא דְשְׁמָאָלָא. דָא
בְּעָא לְאַעַלָּא בֵּיה, וְדָא בְּעָא לְאַעַלָּא בֵּיה, וְלֹא הָוּ
יְבָלֵי, עַד דְגָעֵר בְּהָוָא קְדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, וְאָדָם הָוָא
שְׁכִיב גּוֹפָא בְּלֹא רְזִיחָא, וְחַיוֹ דִילִיה יְרוֹקָא הָוָה,
וּכְלֵ אִינּוֹן רְזִיחֵין סְתָרֵין עַלְיהָ.

בְּהַהְיָא שֻׁעַתָּא נְחִית עַנְגָּא הַד, וְדָחָא (וַיַּרְא) לְכָל
אִינּוֹן רְזִיחֵין. וּבְשֻׁעַתָּא דָא בְּתִיב, (בראשית
א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּזְא אֶרְצָן נֶפֶשׁ חַיָּה וְהָא
אֲזָקִים נָא, דְנִזְקֶבָא אֲתַעֲבָרָת מִן דְכִירָא מִן הַהְוָא
נֶפֶשׁ דָאָדָם, וְהִיא אֲפִיקַת הַהְיָא רְזִיחָא, לְנַשְּׁבָּא בֵּיה
בָּאָדָם, כְּלֵיל מִתְרֵין סְטָרֵין פְּדָקָא חֹזֵי, הַדָּא הָוָא

לשון הקודש

בָּא רָאָה, מִנְקָבָתְהוּם רְבָה נִמְצָאת רְוֵת
נִקְבָּה, רָוחַ שֶׁל בְּלֵה רְרוֹחָות, וּבְאַרְנוֹן
שְׁשֶׁמֶה לִילִית, וְהִיא נִמְצָאה לְרִאשָׁנָה
אַכְלָ אָדָם. וּבְשָׁעָה שְׁגַבָּרָא אָדָם וּגְשָׁלָם
גּוֹפוֹ, הַזָּדְמָנוּ עַל אֹתוֹ הַגּוֹפָא אֶלְף רְוֵות
מִצְדָּה הַשְּׁמָאלָ. וְהָרָצָה לְהַבְּנָס בּוֹ, וְהָ
רָצָה לְהַבְּנָס בּוֹ, וְלֹא הָיָי יְכּוֹלִים. עַד
שְׁגָעֵר בָּהָם הַקְדוּשָׁ בְּרוּךְ הָיָא, וְאָדָם הָיָה

דְבָתִיב, (בראשית ב) וַיַּפְחֹד אֲפִיו נְשָׁמַת חַיִם וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה. לְנֶפֶשׁ חַיָּה מִמֶּשׁ. וּמְאוֹן דְאַסְתָּפָק בְּהָאי, בְּגַיְן דְלָא יָדַע, אֵי חַיָּה זוֹ הִיא חַיָּה תַּתָּאָה, אוֹ חַיָּה דְשָׁמָה יִשְׂרָאֵל, אוֹ מִדְכּוֹרָא אוֹ מַנוֹּקָבָא. אָבֶל לֹא בְתִיב לְנֶפֶשׁ הַחַיָּה, אָלָא לְנֶפֶשׁ חַיָּה סְתָם, דְמִשְׁמָעַ כָּלָא.

וּבְדַקְמָה אָדָם, הַוֹת נוֹקְבָתִיה תִקְוָעָה בְסְטוּרוֹי. וְהַחַיָּה נְשָׁמַתָּא קְדִישָׁא דְבִיה, הַזָּה אַסְגֵי לְהָאי סְטוּרוֹא, וְלְהָאי סְטוּרוֹא, וְסַגְיַי לְהָאי וְלְהָאי, בְּגַיְן דְחַבִּי אַתְּבָלִילָת. לְבַתֵּר נֶסֶר קְדִשָּׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם, וַתָּקַיֵן לְנוֹקְבִיה, הַדָּא הִיא דְבָתִיב (בראשית ס) וַיַּבְנֵן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הַצְלָע וְגוֹ. אֶת הַצְלָע הָא אַזְקִימַנָּא, כַּמָּה דָאַת אָמֵר (שמות יי) וְלִצְלָע הַמְשָׁבֵן. וַיַּבְיאָה אֶל הָאָדָם, בְתַקְוִנָּהָא כְכָלָה לְחַיָּה.

לשון הקורש

כלולה משני צדדים ברاءו. זה שברות בצדיו, ואורה הנשמה הקדושה שבו (שם ס) ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חי. לנפש חי מMESS. וכי רשותה מוספת בזה, כי אין יודע אם חתירה זו היא חתירה הפתוחות, או חתירה ששם היא חתירה הפתוחות, או חתירה ששם ישראלי, או מהזכיר או מהנתקבה. אבל לא בתוב לנפש החיה, אלא לנפש חיה סתם, שמשמע הבל. ויבשען אָדָם, הִיְתֵה נִקְבָּתוֹ תִקְוָה אל האדם, בתקוניה במו בלה לחפה.

כִּיּוֹן דְּחַמָּת לִילִית דָּא, עֲרָקָת, וְהִיא בְּכֶרֶבִי יִמְאָן,
וְעַד בְּעַז הִיא זִמְינָא לְאָבָאָשָׁא בְּנֵי עַלְמָא.
וּבְדַּזְּנִין קְדֻשָּׁא בָּרוּךְ הוּא לְחַרְבָּא רֹומי רְשִׁיעָתָא,
וְלִמְמָחְיוֹן חֹרְבָּנו לְעַלְמָיוֹן, יְסַלֵּק לְהָאֵי לִילִית, וְיִשְׂרֵי
לְהָאֵי חֹרְבָּא, בְּגַיּוֹן דְּהִיא חֹרְבָּנָא דְּעַלְמָא.
הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (ישעה לד) אֲךָ שֵׁם הַרְגִּיעָה לִילִית
וּמְצָאָה לָהּ מִנוֹת.

וּבְסְפִּרְיִי קְדֻמָּי אַמְרִי, דְּאֵיהִי עֲרָקָת מִן אָדָם
מִקְדָּמָת דְּנָא, וְאַנְנָן לֹא תְּגִינוּ חַכְמִי,
בְּגַיּוֹן דְּהָא נַוקְבָּא דָא אַשְׁתַּבְחָת עַמְיָה, אָבָל
עַד לֹא קְמָת הָאֵי גַּנְפֵּשׁ (ס"א רְהָא נַוקְבָּא דָא לֹא אַשְׁתַּבְחָת
עַמְיָה אָבָל עַד לֹא אַתְּתַקְנֵת נַוקְבָּא רְאָא) עַמְיָה דָאָדָם קְדֻקָּא
יִאּוֹת, הַנּוֹת מִזְדּוֹגָא עַמְיָה וּבְדַּהָּא אַתְּתַקְנֵת
עַמְיָה בְּקָדְקָא יִאּוֹת, עֲרָקָת הִיא לִימָא, זִמְינָא
לְאָבָאָשָׁא בְּנֵי עַלְמָא.

 לשון הקודש

מנות.

וּבְסְפִּרְיִי הָרָאשׁוֹנִים אַמְרִי, שְׁדֵיא בְּרָחָה
מִן הָאָדָם מִקְדָּם לְכַיּוֹן, אָבָל אַנוּ לֹא שְׁנִינוּ
כָּה, מִשּׁוּם שְׁהָרִי נַקְבָּה וּוּ נְמַצָּאָה עָמוֹ,
אָבָל טָרֵם שְׁקָמָה הַגַּנְפֵּשׁ הוּוּ (שְׁהָרִי נַקְבָּה וּוּ לֹא
נְמַצָּאָה עָמוֹ, אָבָל טָרֵם שְׁתַּקְנֵת הַגַּקְבָּה הוּוּ) עַם אָדָם
כְּרָאוֹי, הִתְהַתָּה מִזְהָגָת עָמוֹ, וּבְשָׂוֹתָה תְּקִנָּה
עַמּוֹ כְּרָאוֹי, הִיא בְּרָחָה לִים, וּמְזֻמָּנָה לָהּ

כִּיּוֹן שְׁרָאָתָה לִילִית בָּהּ, בְּרָחָה, וְהִיא
בְּכֶרֶבִי הַיּוֹם, וְעַד עַבְשׂוּ הִיא מְזֻמָּנָת לְחַרְבָּע
לְבְנֵי הָעוֹלָם. וּבְשָׁעַתִּיד הַקְּדוּשָׁ בְּרוּךְ
הָוּ לְהַחֲרִיב אֶת רֹומי הַרְשָׁעָה וְשַׁתְּחַרְבֵּ
לְעוֹלָמִים, הָוּ יָעַלְהָ אֶת לִילִית הָזֶה,
וּיְשִׁים אָוֹתָה בְּחַרְבָּן הַזֹּה, מִשּׁוּם שְׁהָיָא
חַרְבָּנוּ שֶׁל הָעוֹלָם. וְזֶה שְׁבָתוֹב (ישעה
לוּ) אֲךָ שֵׁם הַרְגִּיעָה לִילִית וּמְצָאָה לָהּ

אֲסֹוְתָּא להאי, בההי**א שַׁעַתָּא דָאוֹדָזָוג בֶּר נִשְׁ**
בְּאַתִּיה, יבונן לביה בקדושה דמאיי,
וְלִימָא חַבִּי, עטיפה בקטפָא אודמנת, שארי שארי,
לֹא תַעֲזֵל וְלֹא תַגְפּוֹק, לא דידך ולא בעדך. טוב
תוֹב, ימָא אַתְרָגִישָׁא, גַּלְגָּלוֹי לִיד קָרָאן, בְּחִילְקָא
קָדִישָׁא אַחִידָנָא, בקדושה דמלפָא אַתְעַטְפָּנָא.

וְלִחְפִּיא ליה לרישיה ולאתתיה עד שעתא
חַדָּא, יבון בכל זמָנָא, עד ג' יומין
לְקָלִיטָה, דבל הרבחה דלא קוֹלְטָה לג' יומין,
תוֹב לִיתָא קוֹלְטָת. ובספרא דאנח אשמדאי
לְשֻׁלְמָה מַלְפָא אמר, תלתין יומין. ואמר דלבתר
דָּסִים עֻזְבָּדָא, לישדי מיין צליין סוחרניא
לְעַרְסִיה. וגטרא דבלא. (לבר).

לשון הקידוש

ולכפות את ראשו ואת אשתו עד שעה
 אחת, וכן בכל פעם, עד שלשה ימים
 לקלייטה, שבל הרבחה שאין קוֹלְטָה
 לשלה זמים, שב אין קוֹלְטָה. בספר
 שהניהם אשמדאי לשלה הפלך, אומר
 שלשים יום. ואמר, שלאחר שפים את
 המעשה, ישפך מים צלולים סביב מטהו,
 וו שמירה של הבל. (אתר ב')

להויק לבני העולם.
הַרְפּוֹיאָה לְזָה – באotta שעה שאדם
 מונגן עם אשתו, יבון לבו בקדשת
 רבונו ויאמר ב': העטיפה בסדין
 הוועננה, מתרת מתרת, אל תכנייס ואל
 תצא, לא שלך ולא בחלך. שובי
 שובי, הים רועש, הנלים שלו קוראים
 לה, בחלק קדוש אני אהו, ובקדשת
 הפלך התעטפתה.

מֵאָן דִּינָקָא לְרַבְּיָא, לֹא תְזַדּוּג לְבָרָנֶשׁ, אֲלֹא בְּשֻׁעַתָּא דְרַבְּיָא נָאִים. וְלֹבֶתֶר לֹא תְגִינֵק לִיה, עַד שֻׁעַתָּא חֶדָא, בְּתַרְין מִילֵין, אוֹ חֶד מִיל, אֵי לֹא יְכַלָּא בְגִינֵן צָעַרָא דְרַבְּיָא, בְּזַמָּנָא דְאִידָהו בָבִי. וּבָדָא לֹא מִסְתְּפִי מִנָּה לְעַלְמִין.

זָפָאֵין אִינּוֹן צְדִיקִיָּא, דְקוֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא אֲוֹלִיפָ לֹזָן רְזִין עַמִּיקִין דְלָעִילָא וְתָתָא, וְכַלָּא בְגִינֵן אָוּרִיִּתָא, דְהָא אָוּרִיִּתָא, מֵאָן דִּישְׂתַדֵּל בָה, מַתְעַטָּר בְּעַטְרִין דְשָׁמָא קְדִישָׁא, דְהָא אָוּרִיִּתָא שָׁמָא קְדִישָׁא הוּא. וּמֵאָן דִּישְׂתַדֵּל בָה, אֲתֶרְשִׁים וְאֲתֶעֱטָר בְּשָׁמָא קְדִישָׁא, וּבְדַין יְדֻעָא רְחִין סְתִימִין, וְרִזּוֹן עַמִּיקִין דְלָעִילָא וְתָתָא, וְלֹא מִסְתְּפִי לְעַלְמִין.

תָא חִזִי, (דף י"ט ע"ב) בְּהַהְיוֹא יוֹמָא אֲתִפְקָדוּ עַל אִילְנָא חֶד, וְעַבְרוּ עַל פְּקוּדָא דְמַאֲרִיהּוֹן, וּבְגִינֵן

לשון הקוריד

מי שְׁמִינִיקָה תִינּוֹק, לֹא תְזַדּוּג עַם אָדָם וְלָמֶטה, וְהַכֵּל בְּשִׁבְיל הַתוֹרָה, שְׁהָרִי מַי שְׁמַת עַסְפָק בְּתוֹרָה, מַתְעַטָּר בְּעַטְרוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, שְׁהָרִי הַתוֹרָה הִיא שֵׁם קָדוֹשׁ, וְמַי שְׁמַת עַסְפָק בָה נְרִשָּׁם וְמַתְעַטָּר בְּשִׁבְיל צָעַר הַתִּינּוֹק בַּזָּמָן שַׁהְוָא בּוֹכָה. וּבָהָא לֹא יְפַחֵד מִפְנָה לְעוֹלָמִים.

אֲשֶׁרִי הַצָּדִיקִים שְׁתַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַלְפֵד אֹתָם סּוֹדוֹת עַמְקִים שְׁלָמָעָלה. בָא רָאה, בָאָתוֹ יָם נְצָטוֹ עַל עַז אָחָד פּוֹחֵד לְעוֹלָמִים.

דְּאַתָּתָא הִיא חֲבַת בְּקָדְמִיתָא, וְאַתָּא עַלָּה הַהוּא נְחַשׁ, בְּתִיב, (בראשית ג) וְהַזָּא יְמִשּׁוֹל בָּהּ. מִפְּאוֹן וְלַהֲלֹא, בְּכָל זְמִינֵין דְּגֻבְרִין אֲשֶׁתְּבָחוּ חַיְבֵין קְמֵי קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הַזָּא, הָא אָזְקִינָא דְּאַיִנָּן גְּשִׁים (דְּלַעַל א) מִפְּטָרָא דְּדִינָא קְשִׁיא, זְמִינֵין לְשִׁלְטָה עַלְיהֹן, מִפְּטָרָא דְּדִינָא קְשִׁיא, הַדָּא הַזָּא דְּבִתִּיב, (ישעה ג) עַמִּי נּוֹגְשִׁיו מְעוֹלָל וְגְשִׁים מְשָׁלוֹ בּוֹ, גְּשִׁים מְשָׁלוֹ בּוֹ וְדָאי.

וְאַלְיוֹן אַקְרֵז לְהַט הַחְרֵב הַמְּתַהְפְּכָת, לֹא דְּאַיִנָּן חְרֵב הַמְּתַהְפְּכָת, אֶלָּא לְהַט מִהַּזָּא חְרֵב דְּאַקְרֵי (וַיַּקְרֵא כו) חְרֵב נּוֹקְמָת נְקֵם בְּרִית, (ישעה לד) חְרֵב לִיְּיָ מְלָאָה דָם. וְהַזָּא לְהַט הַחְרֵב מְתַהְפְּכָת, לְזְמִינֵין גֻּבְרִין וְלְזְמִינֵין נּוֹקְבִּין, וְהָא אָזְקִימָנָא.

לשון הקידוש

מְשָׁלוֹ בּוֹ וְדָאי.
וְאֶלָּה נִקְרָאות לְהַט הַחְרֵב הַמְּתַהְפְּכָת,
לֹא שָׁם חְרֵב הַמְּתַהְפְּכָת, אֶלָּא לְהַט
מִאָוֹתָה חְרֵב, שְׁנִקְרֵא (וַיַּקְרֵא כו) חְרֵב
נּוֹקְמָת נְקֵם בְּרִית, (ישעה לה) חְרֵב לְהַ
מְלָאָה דָם. וְאָתוֹ לְהַט הַחְרֵב
הַמְּתַהְפְּכָת, לְפָעָם גֻּבְרִים וּלְפָעָם
נִקְבּוֹת, וְהַרְיֵי בְּאָרֶנוּ.

וּבָרְרוּ עַל מִצּוֹת רְבָנוּם, וּבָנְלָל שְׁחָאָשָׁה
חַטָּאת בְּרָאשׁוֹנָה וּבָא עַלְיָה אַוְתָו
הַנְּחַשׁ, בְּתוֹב (בראשית ו) וְהַזָּא יְמִשּׁוֹל בָּהּ.
מִפְּאוֹן וְהֲלֹא, בְּכָל הַפְּעָמִים שְׁאַנְגִּשִּׁים
נוֹמְצָאים רְשָׁעִים לְפָנֵי הַקְּדוּשָׁ בְּרִיךְ הוּא,
הַרְיֵי בְּאָרֶנוּ שְׁאֹתֶן נְשִׁים (שְׁלַמְעַל ה) שְׁמַצֵּד
הַדִּין הַקְּשָׁה מְזֻמְנָות לְשִׁלְטָת עַלְיָהֶם, מִצְדָּ
הַדִּין הַקְּשָׁה. וְהַזָּה שְׁבָתוֹב (ישעה א) עַמִּי
גְּשִׁיו מְעוֹלָל וְגְשִׁים מְשָׁלוֹ בּוֹ. גְּשִׁים

וְיֵלֶא לְעַלְמָא, פֶּרֶד אִינּוֹן נְשִׁין שְׁלֹטָן בְּעַלְמָא, פֶּרֶד חַמְאָה גְּבִיאָה, דִּישְׂרָאֵל מַעֲקָמִי אַרְתִּיהָו, וְאִינּוֹן אַשְׁתְּכָחָו בְּחוֹבֵין קְמִי מַאֲרִיהָו, כְּדִין אָמָר, נְשִׁים שְׁאַנְגָּוֹת הַיְּד אַתּוֹן שְׁקִיטָאָן, הַיְּד אַתּוֹן יְתַבֵּן דָּלָא לְאַתְּעָרָא בְּעַלְמָא, קְמָנָה. וּבְאַתָּר אַחֲרָא אַזְקִימָנָא לְהָאִי קְרָא. וְהָא אַזְקָמוֹתָה חֶבְרִיא.

אָבָל לֹא אַתָּמָר, אָלָא כִּמָּה דְאַשְׁבָּחָן בְּדָבָרָה. **דְּבָתִיב** (שופטים ז) הִיא שׁוֹפְטָה אֶת יִשְׂרָאֵל בְּעַת הַהִיא. וַעֲלָדָא תְּגִינָן, וְיֵלֶבֶר נְשִׁים דְאַתָּתָא קָא מַבְּרָכָא לֵיה לְפִתּוֹרָא. כֵּד דָבָרָה, הִיא שׁוֹפְטָה אֶת יִשְׂרָאֵל בְּעַת הַהִיא, וְיֵלֶדֶרֶא דָלָא אַשְׁתָּכָחָבָה בְּהַזְּמָנָה דְּדָאִין לְעַמָּא, אָלָא חָדָר נַזְקָבָא.

תָּא חַזִּי, תְּרִין נְשִׁין אִינּוֹן דְאַשְׁתְּכָחָו בְּעַלְמָא, וְאַמְּרִי תְּוֹשְׁבָהָתָא דְקֹידְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, דְכָל

לשון הקודש

אוֹי לְעוֹלָם בְּשָׁאותָן נְשִׁים שׁוֹלְטוֹת אָבָל לֹא נָאָמָר, אָלָא כִּמוֹ שְׁמַצְאָנוּ בְּעוֹלָם. בְּשָׁרָאָה הַנְּבִיא שִׁיִּשְׂרָאֵל מַעֲקָמִים אֶת דְּרֶכֶיכֶם וְהֵם נְמַצְאִים בְּחַטָּאים לְפִנֵּי רֶבֶונָם, אוֹ אָמָר: נְשִׁים שְׁאַנְגָּוֹת, אַיְדֵיכֶן שְׁאַנְגָּוֹת? אַיְדֵיכֶן יוֹשְׁבָות שְׁלָא לְהַתְּעוּרָה בְּעוֹלָם?! קְמָנָה, וּבְמָקוֹם אחר בָּאָרוֹנוֹ אֶת הַפְּסָוק הַזֶּה, וְהָרִי פְּרָשָׂוּחוּ תְּמִבְרִים.

גּוֹבְּרִין דַעֲלָמָא לֹא יִמְרֵין חֶבְיִ. וּמְאָן אִינְזָן.
דְבָרָה. וְחֶנְהָ. חֶנְהָ אַמְרָה, (שמואל א' ב') אֵין קָדוֹשׁ כִּי
כִּי אֵין בְּלַתְהָ וְכַלְהָ קָרְאִי. דְהִיא פִתְחָת פִתְחָא
דְמַהִימְנוֹתָא לְעַלְמָא, בְּגּוֹן (שמואל א' ב') מַקִּים מַעֲפָר דָל
מַאֲשָׁפּוֹת יָרִים אַבְיוֹן, הָא פִתְחָא דְמַהִימְנוֹתָא.
לְהֹשִׁיבִי עִם גְדִיבִים, הָא מַהִימְנוֹתָא דְלָעִילָא,
בְּאַתָּר דְאַבְהָן שְׂרִין. מְאָן גְדִיבִים. אַלְיָן אַבְהָן,
בְּדִבְתִּיב (תהלים מז) גְדִיבִי עַמִּים גְאַסְפָּו.

דָבָר אַחֲר לְהֹשִׁיבִי עִם גְדִיבִים, גְבָאָה עַל
שְׁמוֹאָל, דְאַיְהו זְמִין לְאַתְקָשָׁא עִם מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן, דִבְתִּיב, (תהלים צט) מִשְׁהָ וְאַהֲרֹן בְּכָהָנָיו
וְשְׁמוֹאָל בְּקֹרְאִי שְׁמוֹ. (שמואל א' ב') וּכְסָא בְּבוֹד
יְנַחְיָלִם. מְאָן יְנַחְיָלִם. דָא שְׁמוֹאָל. דְאַחֲסִין יְקָרָא
דְמַלְכָוָתָא לְתִרְיָן מְלָכִין. דָבָר אַחֲר וּכְסָא בְּבוֹד

לשון הקודש

וְאוֹמְרוֹת תְשִׁבְחוֹת שֶׁל הקדוש ברוך
הוא, שְׁפֵל הָגִבִּים שְׁבָעוֹלִם לֹא יָמְרוּ
כֵוּ. וְמַיְהָן? דְבָרָה וְחֶנְהָ. חֶנְהָ
אַמְרָה (שמואל-א' ב') אֵין קָדוֹשׁ בָה' בִּי אֵין
בְלַתְהָ, וְכָל שְׁאָר הַפְּסוּקִים. שְׁהִיא
פִתְחָה אֶת פִתְחָה הָאָמוֹנָה לְעוֹלָם, בָמָה:
מַקִּים מַעֲפָר דָל מַאֲשָׁפּת יָרִים אַבְיוֹן,
הַרִי הַפְּתָח שֶׁל הָאָמוֹנָה. לְהֹשִׁיבִי עִם
גְדִיבִים, הַרִי הָאָמוֹנָה שֶׁל מַעַלָה, בָמָקוֹם

ינְחִילָם, דֹא קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא אַחֲסֵין
פּוֹרְסֵיָא דְילִיה לְעַבְדוּהִי, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וּכְפָא
כְבָוד יְנְחִילָם. (עד).

ר' יְתַהּוּ מְרִיבָו, (שמואל א ב) מְרִיבָו חֶסֶר, מְאי קָא
מְיִירִי. אֶלָא מְרִיבָו תְּגִינָן, מְרִיב ו', וְדָא מְלֻכָּא
קָדִישָׁא וְרוֹזָא דְחַכְמָתָא אַתָּמָר הָכָא, בְשֻׁעָתָא
דְדִיגִין מִתְעָרֵין וּשְׁלִיטֵין שְׁלִיטֵין עַל רְחָמֵי, וּרְחָמֵי
אַתְּפִינָן, וּבְשֻׁעָתָא דְקִידְשָׁא בָּרוּךְ הוּא אַתְּפָרֵךְ
מִמְבוֹעָא דְנַחַלָא, בְּדוֹן גְּבָרֵין רְחָמֵי וּאַתְּפִינָן דִיגִין,
הַדָּא הוּא דְכַתִּיב יי' יְתַהּוּ מְרִיבָו מְרִיב ו'.

עַלְיוֹ בְשָׁמִים יְרָעָם. עַלְיוֹ. מְאי עַלְיוֹ. בְשֻׁעָתָא
דְטַלָּא דְעַתִּיקָא קָדִישָׁא שְׂרִיא עַלְיהָ,
וּמְלִיאָ רִישִׁיה, בְהַהּוּא אַתָּר דְאָקְרֵי שָׁמִים, בְּדוֹן
יְרָעָם: יְתָבֵר חִילִיהוֹן וַתּוֹקֵפֵיהוֹן דְדִיגִין תְּקִיפִין.
וַיִּתְּנוּ עַז לְמַלְכוֹ, דֹא קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא. וַיַּרְםֵם קָרְנוֹן

לשון הקודש

דָבָר אַחֲרָיו וּכְפָא כְבָוד יְנְחִילָם - זֶה
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שְׁחוֹרֵישׁ אֶת בְּסָאוֹ
לְעַבְדָיו. זֶה שְׁכָתוֹב וּכְפָא כְבָוד יְנְחִילָם.
ה' יְתַהּוּ מְרִיבָו, מְרִיבָו חֶסֶר, מְה זֶה
אָוֶר? אֶלָא מְרִיבָו שְׁגִינָה, מְרִיב ו', וְזֶה

עַלְיוֹ בְשָׁמִים יְרָעָם. עַלְיוֹ, מְה זֶה עַלְיוֹ?
בְשֻׁעָתָה שְׁהַטֵּל שֶׁל הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ שׁוֹרָה
עַלְיוֹ, וּמְמַלֵּא אֶת רָאשׁוֹ בְאַוְתָו מִקּוֹם
שְׁנִקְרָא שָׁמִים, אָזִין יְרָעָם, יְשַׁבֵּר אֶת כְּחָם
שׁוֹלְטִים עַל רְחָמִים, וּרְחָמִים נְגַנִּים,

מֶשְׁיחָו, דָא בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל דָא קָרְבֵי קָרְנוֹן הַיּוֹבֵל (ס"א לעג היובל) בְּמֵה דָא קָרְבֵי מְגַנָּא. מֶשְׁיחָו בְּמֵה דָא תָּאַמֵּר (מלכים ב כט) מֶשְׁיחָה אֱלֹהִי יַעֲקֹב, בְּגַין כֵּד קָרְנוֹן מֶשְׁיחָו, וְהָא אַתָּמָר.

דְּבוֹרָה דָא תָּתַת לְשֻׁבְחָה שְׁבַחָה דְּמַלְכָא קְדִישָׁא, (שופטים ח י"י) בְּצִאתָךְ מִשְׁעִיר בְּצִעְדָךְ מִשְׁדָה אֶדְום. מִלְמֵד, דָקִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָזְמִין לְכָל שָׁאָר עַמִּין לְקַבֵּל אָלֹהִיתָא, וְלֹא בָעוּ. וּבַיְיָ לֹא הָיוּ גָלִי קָמִיה דְלָא בְּעָזָן, אֶלְאָ דְלָא יְהָא לוֹן פְּתַחַזְן פָּה, דָא לְמַלְאָא יְהָב לוֹן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָלֹהִיתָא הָיוּ נְטִירִי לָה. וּבָל אִינְנוּ קְרָאִי דָא מְרָה דְּבוֹרָה, בְּלָהו בְּרוֹא דְּחַכְמָתָא, עַד הָהִיא שְׁעַתָּא דְּשֻׁבְחָת גְּרָמָה, שָׁנָאָמֵר עַד שְׁקָמָתִי דְּבוֹרָה שְׁקָמָתִי אִם בְּיִשְׂרָאֵל, דָהָא אָזְמָוָה דְּאִסְתָּלָק מִנְהָה

לשון הקידוש

וְתַקְפֵם שֶׁל הַדְּגִינִים הַקָּשִׁים. וַיְתַנוּ עַו לְמַלְכוֹ – וְהָהָקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וַיְרַם קָרְנוֹן רֹזְצִים? אֶלְאָ שְׁלָא יְהָיָה נְלֹוי לְפָנָיו שְׁלָא מֶשְׁיחָו – וּזְהַבְתָּא בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל שְׁנָקְרָאות קָרְנוֹן הַיּוֹבֵל, בָּמו שְׁבָאָרְנוּ. מֶשְׁיחָו, בָּמו שָׁנָאָמֵר מֶשְׁיחָה אֱלֹהִי יַעֲקֹב, מִשּׁוּם בְּקָרְנוֹן מֶשְׁיחָו, וְהָרִי נְתַבָּאָר.

דְּבוֹרָה שְׁבָאָה לְשֻׁבְחָה אֶת שְׁבָחָה הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשָׁה. ה' בְּצִאתָךְ מִשְׁעִיר בְּצִעְדָךְ מִשְׁדָה אֶדְום. מִלְמֵד שְׁהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא

רוח נבואה, ובגין כה (שופטים ה) **עורי עורי דברה**
עורי עורי דברי שיר.

ובכל דא, כה אשתחחו גברין בחתאה, ולאו אינון
בדאין למשרי עלייהו רוח קדשה וקדאי. (דף כ' ע"א)

ואמ כל עדת ישראל ישנו וננו, (ויקרא ז) **כמה**
דאוקימנא בחורה דטעי בה. אבל ואם כל
עדת ישראל ישנו, ואם כל **ישראל ישנו מיבעי ליה,**
מאי כל עדת ישראל. אלא אינן (פיהוו) **דאשתבחן**
בירושלים, דהא מתפנ נפקא אוריתא לכל עמא, ואи
אינן דהו תפנ טעאן, כל **ישראל טעאן, ותניון דכינוי**
דטפנ טעאן, כל **עמא טעאן, בגין דבלחו משבוי**
אבותריהו. **ונעלם דבר מעיני הקהיל, עיני הקהיל אלין**
סנהדרי, אלין אינן דממן על ישראל.

לשון הקודש

ישנו היה צrisk להיות! מה זה כל עדת
שהסתלקה ממנה רוח הקודש. ומשום
כה, עורי עורי דברה עורי עורי דברי
ישראל? אלא אותם (פ' שגמץאים
 בירושלים, שערי משה יוצאת תורה
 לכל העם, ואם אותם שחי שם טועים,
 או כל ישראל טועים, ושנינו, שבין
 שם טועים, כל העם טועים, משום
 שבולם נשבכים אחריםם. **ונעלם דבר**
מעיני הקהיל - עיני הקהיל אלו
הסנהדרין, אלו הם שטמנים על ישראל.

רְעֵיָה מִתְּחִימָנָא

פְּקוּדָא דָא לְהַבִּיא קָרְבָּן עַל סְגִּנְהָדָרִי גַּדְוָלה שְׁטָעוֹ, תְּגָאִין
וְאָמָרָאִין עַי סְגִּנְהָדָרִי גַּדְוָלה הִי, וַמְשָׁה עַלְיָהוּ. וְעַי
סְגִּנְהָדָרִי קְטָנָה הוּוּ, וְאַהֲרֹן עַלְיָהוּ. וּבְגַנְזִין דָא אָמָרוּ מַארִי
מַתְּגִּנִּיתִין, מַשָּׁה שַׁוְשְׁבִּינָא דְמַלְכָא חֻוָּה, וְדָא תְּפָאָרָת, מַתְּפָן
סְגִּנְהָדָרִי גַּדְוָלה. אַהֲרֹן שַׁוְשְׁבִּינָא דְמַטְרוֹנִיתָא, וְדָא מַלְכּוֹת, הַיָּא
וְעִירָא קָרְיִין לִיהְיָה, בְּגַזּוֹן (בראשית כט) אַעֲבָדָךְ שְׁבָע שְׁנִים בְּרִיחָל בְּתַךְ
הַקְּטָנָה. וְעַל שְׁמָה אַתְּקָרִי סְגִּנְהָדָרִי קְטָנָה.

וּמַתְּפָן הוּוּ יַדְעֵין סְגִּנְהָדָרִין שְׁבָעִין לְשׂוֹן, דָאַיְנוּ שְׁבָעִים פָּנִים
לְתֹרֶה, דָאַיְתָה שְׁבָעִים לְשׂוֹן מַפְטָרָא דְמַלְכּוֹת הַרְשָׁעָה
וּכְבוֹד, כֵּלָא בְּפְרוּדָא. דָאַהֲרָן הוּא דְכַתִּיב, (בראשית י) מַאֲלָה נְפִרְדוּ
אֵי הָנוּם בְּאָרְצֹתָם לְלִשְׁנוֹתָם בְּלָהָו שְׁבָעִין לְשׂוֹן בְּפְרוּדָא דָא
מַן דָּא.

אָבָל בְּאוּרִיִּתָּא, עַי פָּנִים לְתֹרֶה בְּלִשׂוֹן חָדָה. וְדָא יִסּוֹד. וְ
הַלְּבָה חָדָא, חַכְמָה וְעִירָא מַלְכּוֹת, דְבָה שְׁבָעִין לְשׂוֹן,
בְּחוֹשְׁבָן סּוֹד, מַן יִסּוֹד. וַיִּסּוֹד אֵיתָיו לְשׂוֹן הַקָּדְשָׁה, סּוֹד הַמְּרִכְבָּה,

לְשׂוֹן הַקָּדְשָׁה

סְגִּנְהָדָרִין קְטָנָה.

וְמַשָּׁם הִי יַדְעֵים סְגִּנְהָדָרִין שְׁבָעִים
לְשׂוֹן, שְׁחֹן שְׁבָעִים פָּנִים לְתֹרֶה, שְׁשִׁש
שְׁבָעִים לְשׂוֹן מִצְדָּךְ שֶׁל הַמְּלִכּוֹת הַרְשָׁעָה
וּכְבוֹד, הַבָּל בְּפְרוּדָה. זֶה שְׁבָתוֹב מַאֲלָה
נְפִרְדוּ אֵי הָנוּם בְּאָרְצֹתָם לְלִשְׁנוֹתָם. כָּל
שְׁבָעִים הַלְשׂוֹן בְּפְרוּד זֶה מַזְהָא.

אָבָל בְּתֹרֶה, שְׁבָעִים פָּנִים לְתֹרֶה
בְּלִשׂוֹן אַחֲתָה. וְזֹה יִסּוֹד. וְהַלְּבָה אַחֲתָה,
חַכְמָה קְטָנָה - מַלְכּוֹת, שְׁבָה שְׁבָעִים
לְשׂוֹן בְּחַשְׁבָּן סּוֹד, מַן יִסּוֹד. וַיִּסּוֹד הָוּא

רְעֵיָה מִתְּחִימָנָא

מַצְ�וָה וּלְהַבִּיא קָרְבָּן עַל סְגִּנְהָדָרִין
גַּדְוָלה שְׁטָעוֹ, תְּגָאִין וְאָמָרָאִין שְׁבָעִים
סְגִּנְהָדָרִין גַּדְוָלה הִי, וַמְשָׁה עַלְיָהוּ.
וְשְׁבָעִים סְגִּנְהָדָרִין קְטָנָה חָדָה, וְאַהֲרֹן
עַלְיָהָם. וּמְשׁוּם בְּהָאָמָרוּ בְּעַלְיָה הַמְּשָׁנָה,
שְׁמָשָׁה הִיה שַׁוְשְׁבִּין הַפְּלָךְ וּוּתְפָאָרָת,
מִשְׁם סְגִּנְהָדָרִין גַּדְוָלה. אַהֲרֹן שַׁוְשְׁבִּין
הַגְּבִירָה, וְוּוּמַלְכּוֹת, הַיָּא קְטָנָה קּוֹרָאִים
לְהָא, בְּמוֹ (בראשית כט) אַעֲבָדָךְ שְׁבָע שְׁנִים
בְּרִיחָל בְּתַךְ הַקְּטָנָה. וְעַל שְׁמָה נְקַרְתָּא